

2^a
remesa

93

Cançons populars Catalanes

J. Rovira
Legon accessit 50 pesetes
Festa de la música catalana.
Any III - 1906

(Lerra) cançons del poble. LXIII.

26-V-26
Jompin

Cants populars de la Comarca del Panadès.

I.

Final

6

8

La Melindrosa.

Un poc mogut.

Se'n vol ca - sar la me lin - dro - sa.
 se'n vol ca - sar pe - ro no go - sa tral - la - rà la
 rà pe - ro no go - sa

~~Se'n vol casar pero no gosa,
 perquè no sab que cosa es home.
 tral - la - rà la rà
 que cosa es home.
 perquè no sab que cosa es home
 pastar, cuynar ni fer bon'olla.
 tral - la - rà la rà
 ni fer bon'olla.~~

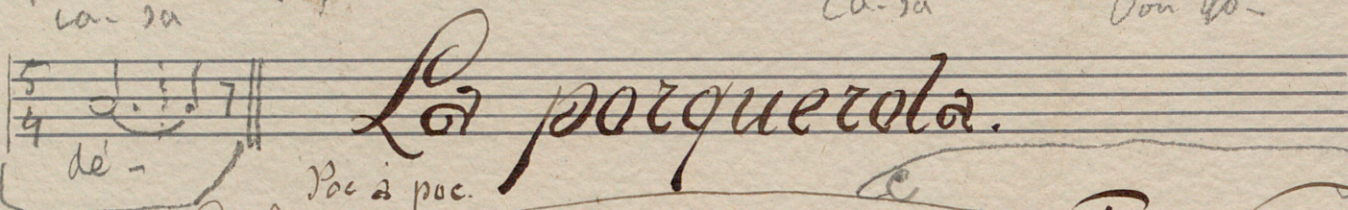
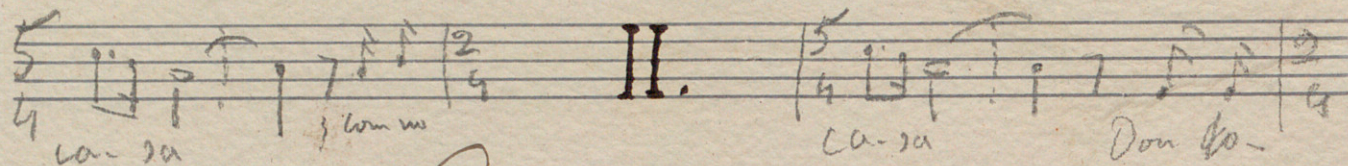
~~Fins are ve, fins are bona.
 Si hagués sabut que cosa es home,
 no hauria estat tant temps mirona
 Se n'es casat la melindrosa.
 tral - la - rà la rà
 la melindrosa.~~

~~ni' nar al llit quan sigui l'hora.
 Juan es al llit, plora que plora
 a mitja nit se'n acosbla
 a l'endemà ella es cortosa
 Son pare hi va, sa mare hi corre
 - Tulla, ¿com va la nit de núvia?~~

~~N. Per cantar eixa cançó, al comensar
 l'estrofa s' repeteix el vers anterior, tal
 com està indicat en la segona i tercera
 estrofes que hem escrit tal com deu
 col·locar-se la lletra.~~

Oles. Cada estrofa es cantada començant amb els dos últims versos
 de l'anterior.

~~Lo dissabte se'n parlaba (ta)
y el diumenge ja's va fer
que l'adoromde!
y el diumenge ja's va fer
que l'adoromde!~~

Lo dissabte li ve una lletra
qui a la guerra se'n anés.

- Lo qui os encomano, mare
s'encomano una muller

No li feu fer cap feyneta
qui ella no sapiga fer.

Ni rentar ni fer bugada,
ni al forn ni a la cuyné.

Ven senaqui mi' agulleta
ensenyeruni de brudé.-

Juan Don Juan ne va ever fora
porquerola la van fer.

- Vamos, vamos porquerola
qui els garrins van pel carré.-
En ser que n'es a montanya
ella se'n posa a canté.

Y mentres qui ella cantaba
se'n presenta un cavaller

- Deu la quart, la porquerola.
- Benvingut lo cavaller.

- No'm diris la porquerola.
i qu'es lo que tens per mangé?

- T'inclo un bossi de pa d'ordi
que ma sogra me'l doné.

- Vamos, vamos, porquerola
qui' hora es ja de retiré

Vamos vamos hostalera,
hora es ja de retiré.

- N'he de filar set matorjas
y he de fe' un feix de romé
Lé'n estira de l'expasa
y l'hi fa' l'feix de romé.

- Que vingui la porquerola
ma filla l'hi n'guardaré.

Al desfer's la lligacama
ab la piza l'conceixé.

- No t'espantis porquerola
que jo, ja t'e'n guardaré.

Quant ne son a maturada
sa rogra ja la cridé.

- No'm diries porquerola
a quin hostal aniré?

- Vamos vamos porquerola,
qui' els garrins van pel carré.

- 'neu al hostal de ma rogra
bona vida s'olen fer.

- Lino perquè me'n son mare,
jo t'e'n faria cremé,

- Deu la quart a l'hostalera
¿que t'hem per a menjar?

y la cenora que'n fariam,
la ventaria al carré.

- Cinch gallinas y pollastres
y algun colomá també

Don Joan, ¿com no se'n casa?
¿com no se'n busca muller.

- Vamos vamos porquerola
vamos vamos a sopé

~~respost~~

- Set anys que no menjo a taula,
altres set me trigaré.

Tot seguit
sense les nables
ho vindran a fer

sino al cap. de l'escala
com si fos un go llebré

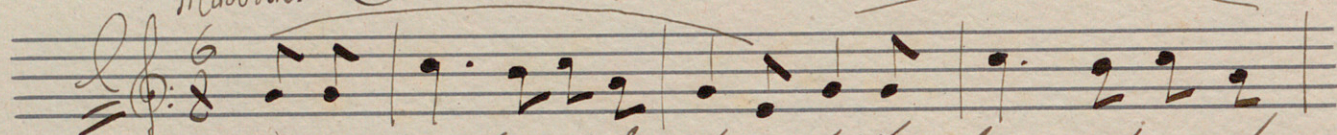
- O'ra vindrà la nova filla
qui' algun compliment sab fer

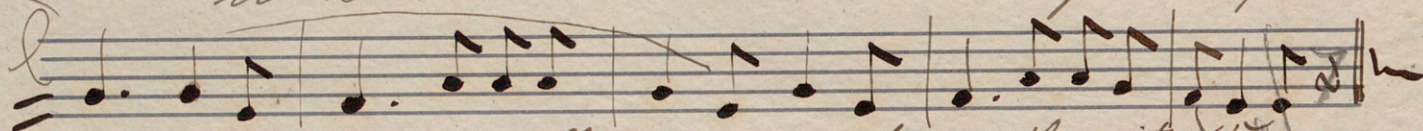
III.

A la vila de Cortosa.

Moderat.

A la vi-la de cor-to-ra to-ta la gent va fu-

gint, me-nos u-na noble da-ma que'n te ni-a'l ma-rit près.

Set anys fa que lo'n te fora
altres set que no l'ha vist
set, set ne fan catorze
catorz anys venut marit.

La dama se'n va a palacio
a reclamarn'el marit.

- Si'l marit volen, senyora,
ben de passar nit aquí.

La dama n'era prudenta
al seu marit ho va a dir.

- Festo, festo, molte dama
festo, festo pera mi.

La dama torna a palacio
a passar la nit allí.

Et pujarne les escales
ella'n llença un gran sospir

- ¿Perquè sospireu?, senyora,
¿perquè son aquests sospirs?

- Lo que sospiro jo are
sospiro pel meu marit.

- No sospireu tant, senyora,
no'n sospireu pel marit,

qui'a les tres de matinada
lo marit ja serà aquí.

La dama n'es matinera
ja se'n lleva dematí.

ben lo cap per la finestra,
ven penjat lo seu marit.

La dama's vestí de nou
cap al rey se'n va a servir,
i al entrar ella a les files
Capitelli ven venir.

- Capitelli Capitelli -
are si qui'has de morir

qui'ci mi me n'has llevat l'honra
i mi'has mort lo meu marit.

- Tinquen pietat senyora
pietat tinquen de mi.

Tres germans me tinc a traua
triaren lo mes bonich,

y si cap no vos agrada,
també os cataren ab mi

que tinc la millor malalta
que no fa mes que patir

i si deu no me la mata
jo ja la faré morir.

- Ay traïdor de Capitelli
lo mateix farías ab mi.

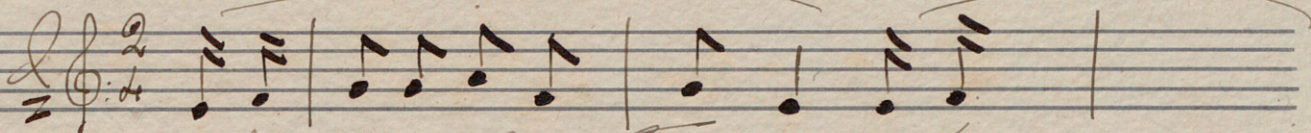
Si'hi dona tres punyaladas
la primera'l va ferir,

la segona can en terra,
la tercera va morir.

IV.

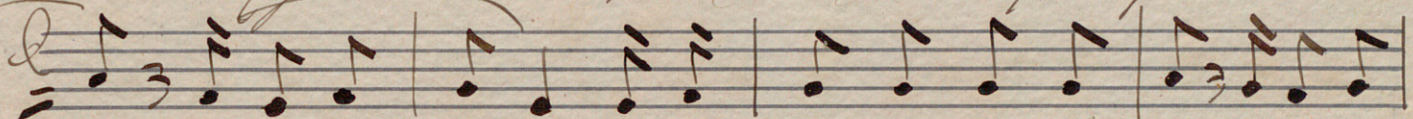
La filla del Rey de França.

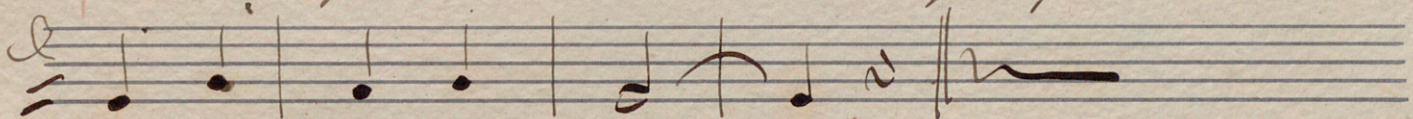
La fi - lla del Rey de França la fi -

lla del Rey de França, es mes ma-ca qu'un fil

d'or a - den prin-cera es mes ma-ca qu'un fil d'or a deu a -

mor a - deu a - mor

La mare la'n pentinaba - ab una pinteta d'or.

La padrina 'ls hi lligaba - ab lligam de nou colors.

Un germà se la miraba - ab un ull de pratador.

- Si no me'n fosis germana - nos casariam los dos.

Nota. - Aquesta canço es variant de La Dama d'Aragó.

V.

Los fadrins de Sant Boy.

Moderat.

Los fadrins de Sant Boy quan van á

sen- tar plas- sa no hi van de bon cor no

que hi van de ma- la gras- sia. Ei- ri- ray. Si la ma-

re ho sa- bia; jo ray.

No hi van de bon cor, no,
que hi van de mala grassia.

Lo mes petit de tots
gran fadrin portaba.

tirinay
i si la mare ho sabia!
jo ray.

Si'n vaica carré avall
puntejant-ne la guitarra
tirinay. etc.

Ven l'amor en el balcó
solista que's perdonaba

La pinteta n'era d'or
l'escriu de plata.

L'hi donaba l'Deu un quart,
ella no li tornaba.

Ja n'hi presenta un ram
fent la mitja rialla.

- Lo ram bel'haben pres,
l'amor no me l'heu dada.

ja que no'm deu l'amor
dormen una abraçada

Això no ho fare', no,
que'n fore castigada.
Castigada de deu,
del pare i de la mare.

tirinay
i si la mare ho sabia!
jo ray.

Notas. - A cada estrofa que's canta's repeteix lo vers anterior.
- La lletra d'aquesta cançó es variant (inferior) de la pu-
blicada per lo Sr. Llió, mes la música es ~~tal~~ tal volta
superior.

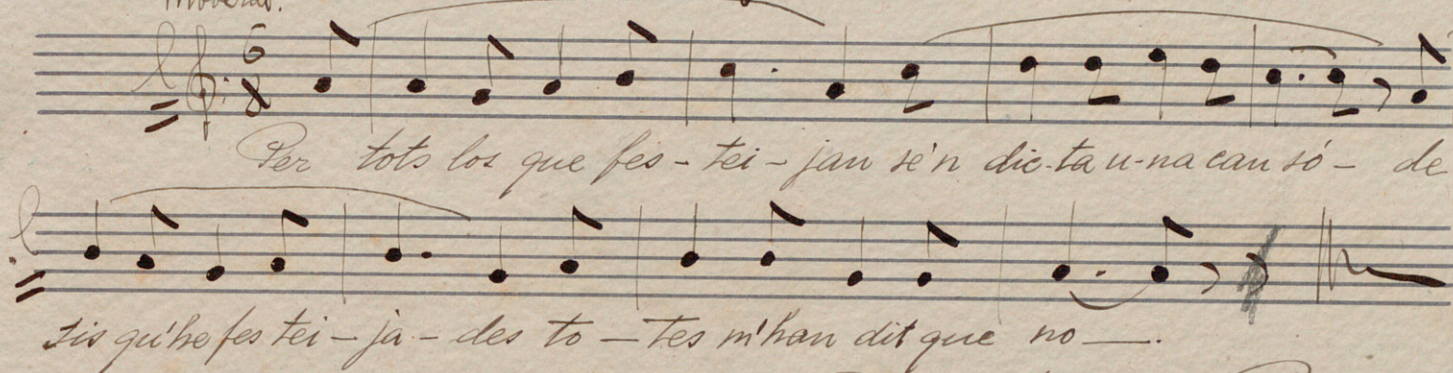
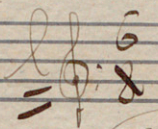

VI.

Per tots los que festeijan.

Jesou?

Moderat.

fora la pobre Pepa
que'm porta afició.
Si afició ella'm porta,
molt mes n'hi porto jo.
Un dissabte a la tarde
me'n determino jo
d'anar a passar vetllada
a casa la Pepa.
Quan m'arribó a la porta
me'n poto a tancar jo,
la mare qu'ho sentia
me'n diu: - ¿lo qu'es això?
- Puja puja l'escala,
puja, no tinguis por.
tots son al llit que dormen
tots dormen fins jo.
- Tan pare s'ho escoltava
ja baixa ab un bastó,
li pega garrotada
a sobre del gipó,
En dona tres o quatre
li'n fa saltar el carpió.
S'astucia qu'n tenia
se'n porta en un recó.
La flor del líri blau
n'hi causa gran tristó.

Per las festas de Pasqua
festas de gran tristó
quan roch a dinar a taula,
me'n poto a plorar jo
la mare se'n adona
y arriba. - ¿qu'es això?
- Ja tinc que plorar, mare,
ja tinc que plorar jo.
qu'he tinguda una carta
de un del Perelló,
que la Pepa es casada
ab un del Ventalló.
- Pren la mula de casa,
de casa la millor
puja a cavall, y marca
l'indro, al Perelló.
- Si n'hi ha dugas jornadas,
ab una hi'niré jo.
Al entrant de la vila
ja me pregunto jo,
si me'n lliarian noves,
de Pepa del Vimbó.
- Eres dias qu'es casada
ab un del Ventalló.
L'indro cau en bassa
quan ell ne sent això.
- Anen a buscar el metje
també al senyor rector.
que'n porten malvasia,
vinagre del millor.

VII.

Cor d'angel.

Un poc mogut.

El pa-re y la ma-re m'm te neu si-mó mi me'n
fan á ná á les co-la á a - pen-dre de lle-gir á a pen-dre de lle-
gir. cor d'angel cor d'angel, la flor del lle-ssa-mi.

La mestre que m'ensenyá - s'ha enamorat de mi
ja me'n din á l'orella - Aya j't vols cara ab mi? Cor d'angel etc.
- hoch massa petiteta - ho'l sabria servir.
- Varias com las altres - quan me veurás venir. Cor d'angel etc.
Me'n pararás la taula - m'hi posarás pa y vi
un plat y una cullera - un per tu y un per mi. Cor d'angel etc.
A ne'l mitj de la taula - hi plantarém un pi
á la branca mes alta - n'hi canta un francoli. Cor d'angel etc.
- Que pagariás puça - que'l tinguessis aquí?
- Pagaria un rech d'aigua - que hi molen tres molins. Cor d'angel etc.
lo un sucre y canyella - l'altre molen los primos
l'altre la xocolata - per pendre'ls dematins.

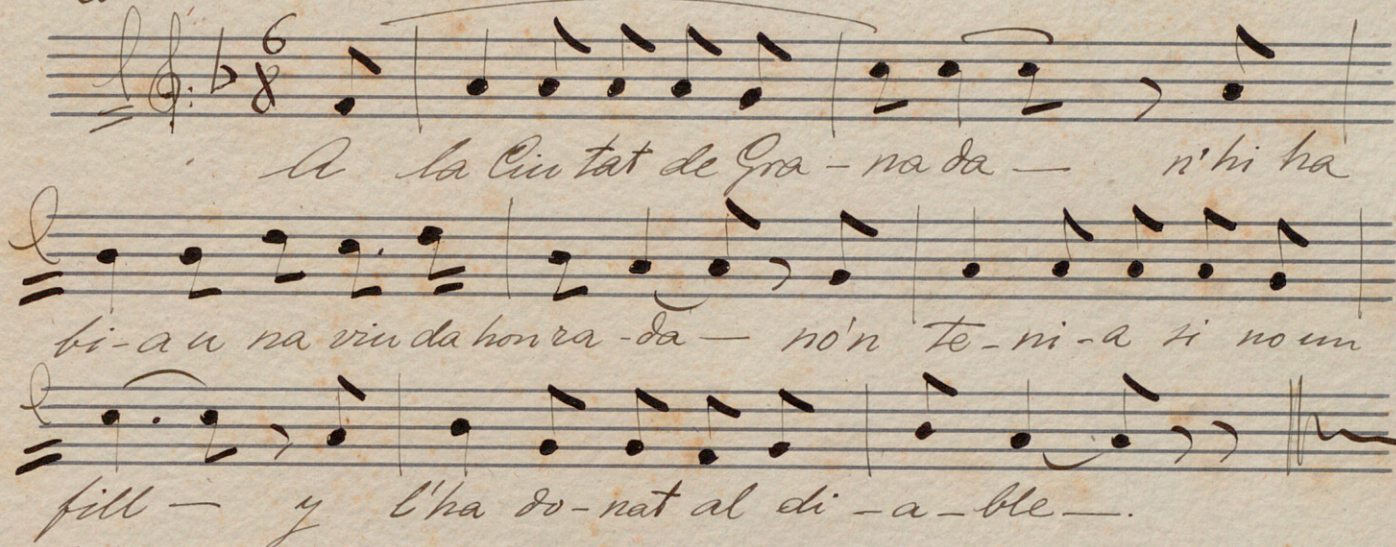
Cor d'angel, cor d'angel
la flor del llessami.

VIII.

La Verge del Carme.

Andante

La dia dos de Jimer
a tas dugas de la tarde
Don Jorj se'n va al cafè
al cafè de las madamas.
Se'n va a jugar los diners,
sombreiro, caixa, y espasa,
y també se'n va a jugar
dos relotjes que'n portaba.
Juan se'n ven avergonyat
cap a casa seva anava.
La mare quan lo veje
se'n va posar desaymada
- Fill meu! ¿Perque has fet açò?
Vesten com trenta diables.
No'n passa un quart ni un hora,
qu'el diable ja hi anava
vestit com gran cavaller,
dos relotjes ne portaba
- Prometo, bon cavaller,
se't dono de bona gana,
- Trahenli aqueixas cadenas
qu'al coll ne porta enroscadas
que jo n'hi posaré d'altres
que seran molt mes pesades

- ¡Mare! ¿que me'n haben tret
la prenda mes estimada!
l'estimo, y l'estimaré
perque es la Verge del Carme.
Juan son dintre del bosc forch
troba a la Verge del Carme.
- Diable, deis está al fill
vesten a buscar la mare,
qu'el meu fill n'está salvat,
la mare es la condemnada.

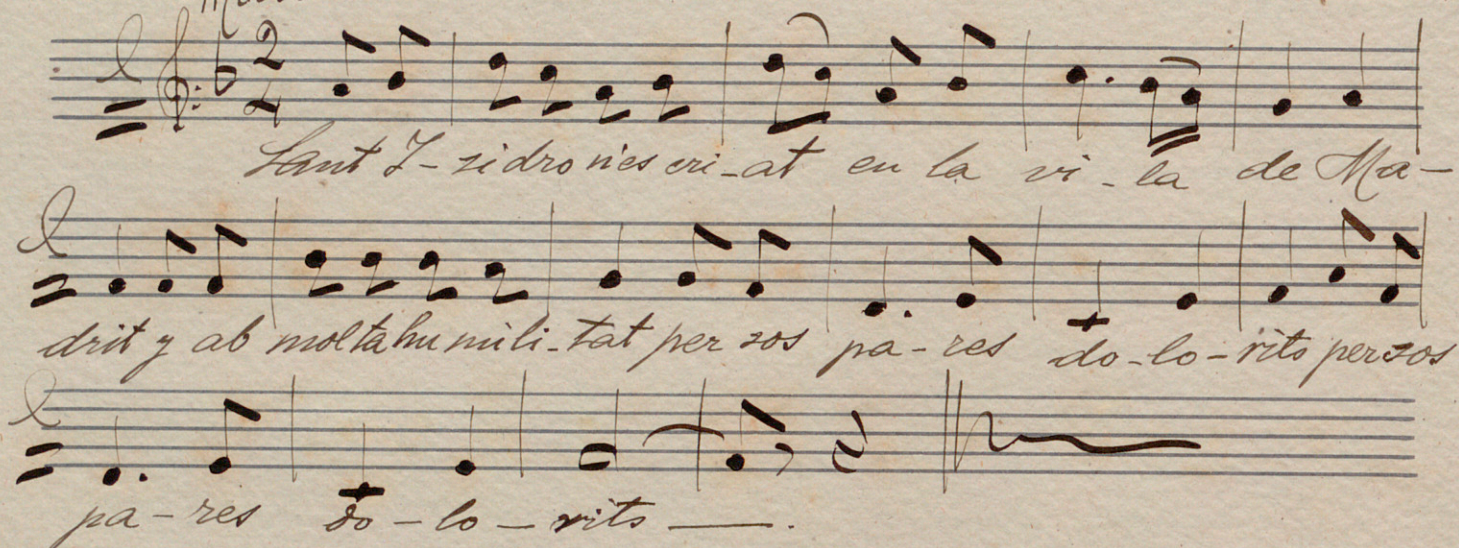

IX.

Sant Isidro.

Moderat

Sant Isidro s'es llogat
pera mosso de soldada
y n'es cota molt probada
qu'un gran llaurador va ser
Un vehi de lo vehinat
va arisa a lo cavaller.
— Del mosso qu'habien llogat
despediren aviat. —
L'amo se'n va a la mojada
y en ven gran terra llaurada,
dos parcelles a mes dels seus.
— ¿De qui son aquets parells
que tanta terra han llaurat?
— Ne son dels angels del cel
que llauran quan no hi es estat.
— Los mossos que van per amo
no van a missa major.
+ Lo encare que vagi a missa,
lo parell no vaga, no. —
L'amo din a la mestressa
— ¿Li l'espantarem o no?
— Si tu l'heus per un mal mosso
per un sant home l'heu jo. —

Ora n'hi pujan la soldada
per cada mes, un doblo.
L'endema, a la matinada
l'esmorzar n'hi porto jo
— ¿Fu'nten causada? mestressa,
¿fu'e'n enten causada o no?
— No n'estich causada Isidro,
mes aygua beuria jo. —
Sant Isidro s'agenolla
ab una gran devocio.
Ora'n pega tres colps de rella,
fent sorti'una font major
— Beben del aygua mestressa,
qu'es aygua de gran valor
que'n cura de mal de pedra,
de febres y de dolor. —

X.

Cansó de Nadal.

Bai-pen pas-tors d'a-gües tas mon-ta-nyas.
 Bai-pen de pres-sa a a-do-rar l'in-fant que lo ven-rem
 en a queic'es-ta-ble ab la re-va mare, qu'es un
 sol bri-llant.

La reva mare
 s'en dir Marieta
 n'es boniqueta
 rossa com un sol.
 n'es molt honesta
 molt recatadeta,
 casada ab un jayó
 qu'es el seu consol.

W. La següent lletra's canta també ab la tonada d'aquesta cansó. Per
 molt qu'havem buscat no havem trobat més lletra que la que copiem:

Altra

cedula

Sant Joseph deya,
 y el moy se'n reya
 Sant Joseph deya
 baixen muntanyes,
 que si jo podia
 també baixaria
 sino que me'n trobo
 crucixit dels genolls.

Per la llibreria de la Fàbrica

XI.

La dama d'Aragó.

Moderat.

A la ra gó n'hi han na da - ma á la ra - gó n'hi han na da - ma n'es bo - ni ca com un sol l'a mor mi - a n'es bo - ni - ca - com un - sol la mi - a - mor.

Se la cabellera rossa (ros) li arribava fins als talons
~~L'amoç m'ia~~
li arribava fins als talons
~~la pinta amor.~~

La mare la portinaba ab una pinteta d'or.

La germana ls hi entrenaba tot cabells de do en dos

La cunyada ls hi intaba ab aygua de non olors

Cada cabell una perla cada perla un anell d'or

Son germana contemplaba ab un ull tot amorós.

Se la mira se l'enporta a la fira d'Aragó

De tants anells que n'hi compra li hi cau en del mocador

Als oriatos van al darrera plegantlos de do en dos.

Nota.- Existeixen moltes variants de aquesta cançó, mes aquesta tonada propia del Penedès, es de les mes belles i originals.

Mentre s'estaba a la fira tocan a missa major.

Quina, germa anem a missa anem a missa major.

A la entrada de l'església los altars lluhreixen d'or.

Per pendre l'aygua beneyta tenia un canonet d'or.

Las damas quant la van veurer luego li varen fer cloch.

Las damas seyan a terra ella en cadibeta d'or.

Capella que diu la missa, n'ha perduda la llitja.

Gracia que li ajudaba no n'hi sab donar rahó.

- i De qui es aquella dama que llensa tant esplendor?

- N'es filla del Rey de França germana del d'Aragó

I si acas no'm volen creurer mirenti lo rabato.

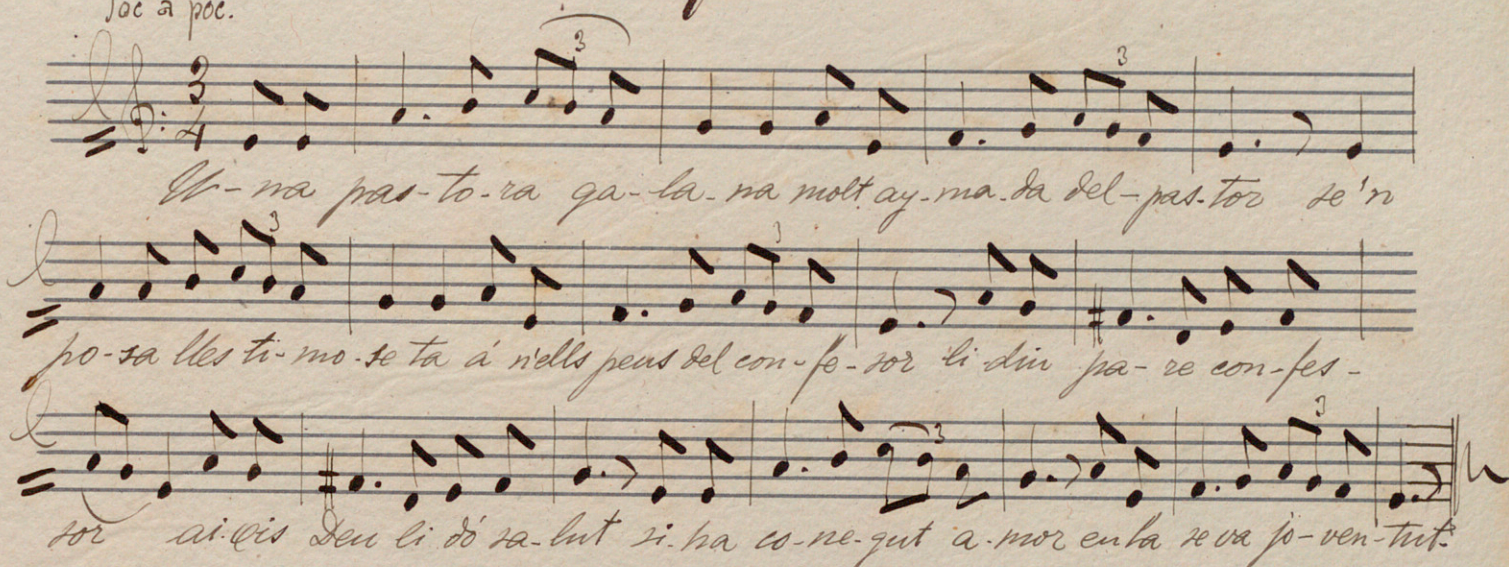
Seuren les tres flors de lliri y las armas d'Aragó.

XII.

La Confessió

Poc a poc.

56 - Ab la joventut, pastora,
 ara jo no hi puch pensar
 quant los hàbits vaeis pendrer
 al meu vaig rememorar.

Pastora deïant d'aïch
 y arima'ls tens pensaments
 si ab mi vols confessarte
 comença lo teu manament
 - El primer manament, pare,
 jo m'acuso pare meu,
 sols per amar al pastor
 he deïant d'amar a deu.

El segon manament, pare
 jo m'acuso pare meu
 qu'he jurat y perjurat.
 que no l'admiraria a n'ell.

El tercer manament, pare
 jo m'acuso pare meu
 no he oït missa completa
 sols peró pensar en ell.

En lo quart manament, pare,
 jo m'acuso pare meu
 no he aymat a pare y mare
 sols per estimar-lo a n'ell.

En lo quint manament, pare
 jo m'acuso pare meu
 mataria a qualreunulga
 que n'arés en cuantra d'ell

El vixé manament, pare
 jo m'acuso pare meu.
 que si no es estat d'obra
 es estat de pensament.

El seté manament, pare,
 jo m'acuso pare meu
 qu'or, joyes notaria
 pera loferir-les a n'ell.
 El vixté manament, pare,
 jo m'acuso pare meu
 mentoria una y mil voltas
 per no perdre'l may a n'ell.

El nové manament, pare,
 jo m'acuso pare meu.
 que si ell fos casat ab altre
 jo l'admiraria a n'ell.

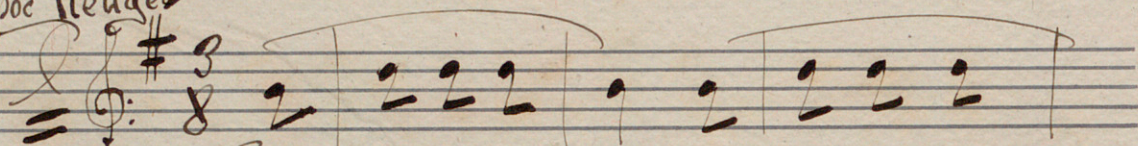
El dèxé manament, pare,
 jo m'acuso pare meu
 que voldria'ls bens dels altres
 sols per clarlos tots a n'ell.

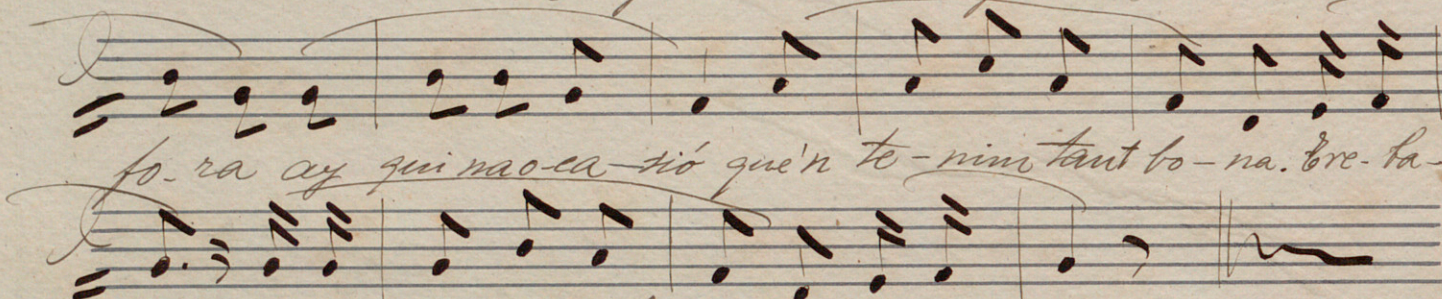
XIII.

El pare no hi es.....

Un poc lleuger

El pa re no hi es y la ma re es

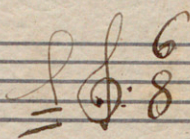

fo-ra ay qui na o-ca-sió que'n te-nim tant bo-na. bre-ta-

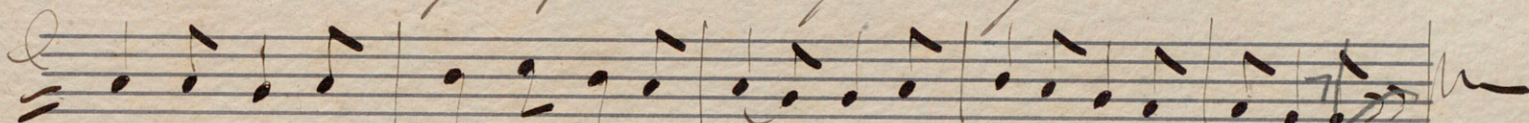
lleu tre-ba - lleu que's fa ves-pre tre-ba - lleu -

La minyona de servey.

Li hi ha al-gum a fi-cio-nat que mil-ga vin-reu-na es

to-na que'n vin-gui a es-colta un instant tots los fets d'u na mi-nyo-na-

No vull dir que'n sigui sola
qui a son amo la fezeie,
com aquesta n'hi ha moltes
que'n volen fer lo mateix.

Juan ne va taicar del potle
ne semblava un farsellet.
duya faldrilla d'estopa
y el gipso fet com un gedi.

Ella se'n posà a servir
a casa d'un agutril,
li donaban set peretas
y devantaf de rargil.

Ella menjava mer pa
qui un dia no'n fa un forné
la mestressa ja n'hi deya:

- Minyona això no'ns convé -

Des d'allí ja se'n va anar
a casa un apotecari
y a n'allí li varen dar
mes bon regular salari.

Las medicinas de franch
y totas festas sortida,
tre rutes de ranyada
per ella rentà y plaurà.

Un dia passant fugada
ja'n passaba l'alegrin pret
y en tenia una porteta
que'n donaba al cel obert.

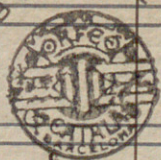
Entre petar la verrada
hab un broy de Sant Felin
ella en lo que menys pensaba
era en l'olla del ranyin.

Sent que beica la mestressa
ja corra dret als fogons
tot seguit agafa l'olla
que'n colha els macarons

En sense mira'l que feya
no tirà tot al codell
semblavan las ranyoneras
qui'habian mudat le pell

Un dia estant descaidada
pensà en la bola del mon
per veje dintre del olla
va tirarli diacalon.

Juan va ser a esvendellar
va anà al plat del aprenent
y se li posà una boca
tota farcida d'ingüent.

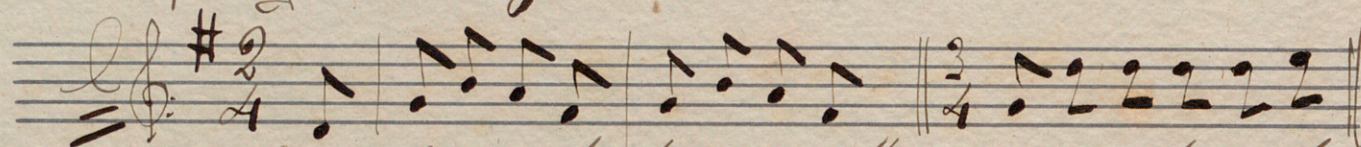
A. Poeh es el valor d'aquesta canço, per lo que dubtavan en encluida a l'aplech
o menysprenolla, habent optat per lo primer, per esser bastant popular en aquesta
Comarca.

XV.

La prometensa.

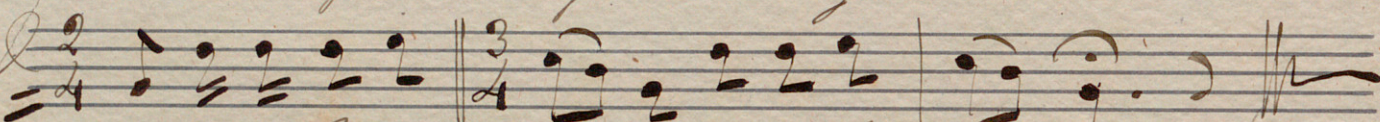
Un poc moqut

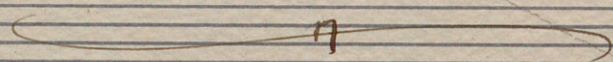
Reves di-es va fea-hir qu'a n'en. Ma - gi li va fu-gir ta

do - na A'ha pro - mes im pen des - cal's gum ci ri dels mes

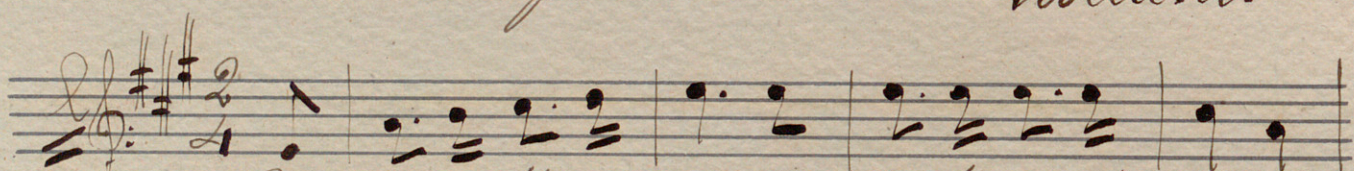

alts a la Bo-na - no - ba per ri ta Tro - ba

XV - bis

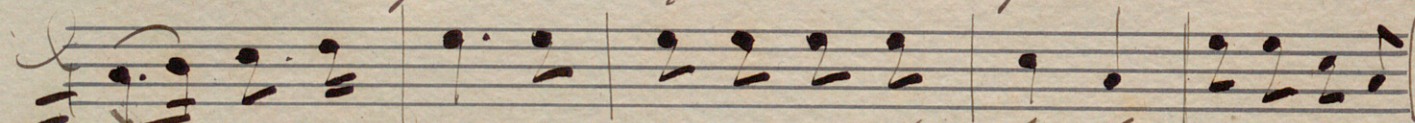
La prometensa Variant.

Al po-bre d'hi-que to' li ha fu git ta do-na

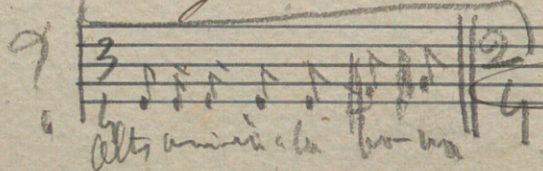
ab un mi-myo' em blanqui-na do' l'heu fe ta bo - na. I

ell sem pre d'hi que si per cas ta tro ba ab un pen des -

cal's gum ci ri dels mes alts a mi ra a la Bo-na - no - ba

alts a mi ra a la Bo-na

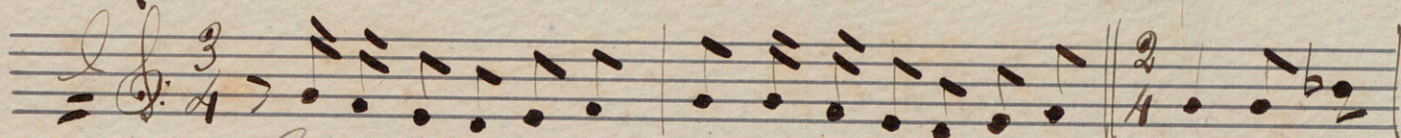

XVI.

La Ceresa.

Moderat.

messa

El di lluns al de-ma - ti' el di lluns al de-ma - ti' n'es prin -
ci - pi de set - ma ne n'es prin ci - pi de set - ma - ne.

Pera la cella al cavall

si veurer l'amor me'n'naba
quant me soch a mitg canvi
sento brandar las campanas

Ja n'encontrats un amic meu

- ¿Pera qui brandan campanas?

- Perque ets amic meu t'ho dich,
per la terra enamorada

- ¿Valguen deu! ¿com pot ser això?
noja un quant qu'el he deixada.

- Cant si fa un quart com si no
per ella brandan campanas.
Dono mitg tom al edvall
dret a casa seva anaba.

Fortuna negra al balcó
y la porta mitg tancada.

¡Oh Ceresa! Deu te perdo!
y deu t'haigi perdona.

Mitg de llum te farei;
mit y dos la capa llarga.

Ab aquesta mateixa tonada cantau la canço "A la nit de Sant Joan" po-
pularissima al Paradies.

A la nit de Sant Joan

n'es una nit molt alegre.

El compayns m'entán dient

Joan ¿perque no t'alegras?

Com que puch alegrar jo

si m'han casat l'amor meua

L'han casada lluny d'aquí

per may mes poguera veure.

El dia que t'va casar

va passar per casa meua

jo me'n estaba al balcó.

Pentruant que no la veya

Ja m'arremia ab un gran plor

jo ploraba molt mes qu'ella

Ja n'hi tiro un anell d'or

de les cinch pedres vermelles,

ella m'tra un mocador

brodat de seda vermella

qu'al mitg n'hi ha un campanar

y tot voltant una entrella.

Fortinets que n'hea pujant

no poseu l'amor ab ellas

que son com los rebellons

cullits pel mes de septembre

qu'al demati son tendreto

y a la tarde l'cuch se'ls menja.

Altra canço

XVII.

La donzella presumida.

Moderat.

L'un no'l vull perquè n'es pobre
 l'altre perquè te mass' anys
 l'altre perquè no'n te balle
 y aïers veig passant los anys
 Fare matèria vers' vella
 y me'n veig lo desengany
 qu'he quedat embarrideta
 del pare y los meus germans,
 y de la llave de casa
 que'n tinc la pena mes gran.
 Ells se n' estan a la taula.
 a mi'm fan estar bressant
 ells se menjau las pomas,
 a mi'm fan robar els gallins.
 Me'n fico dins una cambra
 mit y dia estich plorant.
 Lo qu'a mi mes m'acomoda
 qu'alguns se van envindant
 quah será l'hora arribada
 potser m'acceptaran.
 Preneune la experiencia
 donzellas qu'auen pujant.

